

മലബാറാരിയൻ

ജനുവരി 2013

എയിറ്റർ
ജോർജ്ജ്
കാട്ടൻകാറിൽ

ദ്രാവിഡം മാധ്യരൂപ ദരം

ഉടം

ഒരു കൊമ്പനാന മദ്ദമിളകി കാടു വിറ്റിക്കുന്ന ചിഹ്നം വിളിയുമായി കാട്ടിലൂടെ നടക്കുകയാണ്. ചെറിയ മൃഗങ്ങളെല്ലാം അവരെ പാതയിൽ നിന്നും ജീവനും കൊണ്ട് ഓടി രക്ഷപ്പെടുന്നു. പെട്ടെന്നതാ മുന്നിലെബാരുസിമും. ആന പാഞ്ചുചെന്ന് സിംഹത്തിന്റെ വഴി തന്നെകൊണ്ട് ചോദിച്ചു, എന്ദോ തനിക്ക് എൻ്റെ അത്രയും വലുപ്പും ഉണ്ടോ?

സിംഹം ആനയെ ഒന്നു നോക്കി, മദ്ധ്യാട്ട് ആണെന്നു മനസ്സിലാക്കി ഒന്നും മിഞ്ചാതെ സിംഹത്തിന്റെ വഴിക്ക് പോയി.

കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആന ഒരു കടുവയെ കണ്ടു.

എന്നെന്നോ കടുവേ തനിക്ക് എൻ്റെ അത്രയും വലുപ്പും ഉണ്ടോ?

വെറുതെ പണിയുണ്ടാക്കലേണ്ണു എന ഭാവത്തിൽ ആനയെ നോക്കി ശ്രദ്ധ എന്ന് അലറിയിട്ട് കടുവയും അതിന്റെ വഴിക്ക് പോയി.

അപോഷാണ് മാളത്തിൽ നിന്നും തലപുറത്തെക്കിട്ട് കാഴ്ചക്കണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരെലിയെ ആന കാണുന്നത്. എന്ന പെരുച്ചാഴി നിനക്ക് എൻ്റെ വലുപ്പുമുണ്ടോടാ?

ആഫുറത്തിരിക്കുന്നവൻ പട്ടിയ പേടിക്കേണ്ട എന്നു പരയുന്നതുപോലെമാളത്തിലിരിക്കുന്ന എലിക്ക് ആനയെ പേടിക്കേണ്ടല്ലോ, ആനയുടെ മുഖത്ത് നോക്കി എലി പറഞ്ഞു, എന്ന ആനത്തെന്നും ഞാനിപ്പോൾ ധയറിംഗിലാ അതാ നിർദ്ദേശം വലുപ്പും ഇല്ലാത്തത്, അല്ലെങ്കിൽ കാണിച്ചു തരാമായിരുന്നു.

എലിയാണെങ്കിലും നോക്കേണ്ട അവരെ ഒരു ഗമണ്ട്.

“Matching Qualification and It’s Implication in Marriage Alliance” ഇതായിരുന്നു കഴിഞ്ഞ സംഗമത്തിൽ വിവാഹാർത്ഥികൾക്ക് ആശയവിനിമയത്തിനു കൊടുത്ത വിഷയം. വളരെ പ്രായോഗികമായ കാഴ്ചപ്പാടുകളാണ് നമ്മുടെ കുട്ടികളുടെ അഭിപ്രായങ്ങളിൽ പ്രകടമായത്. വിദ്യാഭ്യാസ യോഗ്യതകളും വിവാഹ ജീവിതത്തിന്റെ അളവുകോണ്ട് എല്ലാ വിവാഹാർത്ഥികളും ഏകുക്കണം അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

ഭാര്യയുടെ, ഭർത്താവിഞ്ഞേര് എന്ന് ഉത്തര വാദിത്വങ്ങൾ തരം തിരിക്കാതെ സാഹചര്യത്തിനുസരിച്ച് ഉത്തരവാദിത്വങ്ങൾ പക്ക് വെക്കാനും, ഏറ്റുടക്കാനും, ആത്മാർത്ഥമായി അത് നിർവ്വഹിക്കാനുമുള്ള സമന്വയാണ് കുടും ബജീവിതം വിജയിപ്പിക്കാൻ പകാളികൾക്ക് വേണ്ടതെന്ന് നമ്മുടെ കുട്ടികൾക്ക് നന്നായി അറിയാം എന്ന് ഈ ചർച്ച കൊണ്ട് എന്നിക്ക് ബോധ്യമായി.

വലിയ സാങ്കേതിക ഘണ്ടാനമ്പലും, മരിച്ച് നിത്യജീവിതത്തിലെ കൊച്ചു കൊച്ചു കാര്യങ്ങൾക്ക് പോലും ഉചിതവും, പ്രായോഗികവും, കുടുംബത്തിന് സീകാരുവുമായ തീരുമാനങ്ങളെടുക്കാനുള്ള “Common sense and Presence of mind” ആണ് ഗൃഹനാമനും ഗൃഹനാമക്കും വേണ്ട ഏറ്റവും പ്രധാന യോഗ്യത എന്നും കുട്ടികൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

ഒരാൾ ക്ഷീണിക്കുമ്പോൾ മറ്റൊരാൾ സാഭാവികമായി ഏറ്റുടക്കുന്ന “Complimenting each other” മനോഭാവവും, ആ വിശ്വാസത്തോടെയുള്ള പ്രവർത്തികളുമാണ് ഒരു കുടുംബത്തെ മാതൃകാ കുടുംബം ആക്കുന്നത് എന്നും കുട്ടികൾ കണ്ണെന്ന്.

ഇതാക്കയാണെങ്കിലും - ഭാര്യയും വിദ്യാഭ്യാസം കുറവാണ് ഭർത്താവിനെക്കിൽ, ഭാവിയിൽ ഇംഗ്ലീഷ് ഉണ്ടായെങ്കും എന്ന് പറഞ്ഞ കേട്ടിരിക്കുന്നത്, ഒരു വിഷമസംസി ആയി തന്നെ കുട്ടികൾ കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നു. അതിനാലാണ് ഈ ക്ഷമ ഞാൻ ഇവിടെ പറയുന്നത്.

ഇളംഗോ അമവാ അഹരംഭാവം. എത്രതാരു മനുഷ്യനും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം ഞാനന്ന ഭാവം (അഹരംഭാവം) കുടിയേ തീരു. അഹരംഭാവം മോശം കാര്യമല്ല. നിനക്ക് ഞാനില്ലെ (മേ ഹൃം നാ) എന്ന ഭാവത്തിന് എന്നു ഒരു ശക്തി എന്നാലോച്ചിച്ചു നോക്കിക്കേ. ഇത്തരം ഇളംഗോ നല്ലതാണ്, ആവ ശുമാണ്. എന്തേ കുടുംബം, എന്തേ ഭാര്യ, എന്തേ മക്ഷർ, എന്തേ അപ്പൾ, എന്തേ അമ, എന്തേ ജേബി, എന്തേ സ്വത്ത്, എന്തേ പ്രിയപ്പെട്ടവർ - മനുഷ്യർ ഇങ്ങിനെയൊക്കെ ചിന്തിക്കുന്നവരായതിനാലാണ് ഇവിടെ സിവിലേഡേസേഷൻ ഉണ്ടായതും, നിലനിൽക്കുന്നതും, മെച്ചപ്പെടുന്നതും.

ഞാൻ മാത്രം - എന്തേ മാത്രം - എന്നെപ്പോലെ - എന്നെന്നക്കാളുപരി എന്നൊക്കെ ചിന്തിക്കാൻ തുടങ്ങുമ്പോഴാണ് മനുഷ്യന് മദ്ദ പൊടുന്നത്. അങ്ങനെ മദ്ദ പൊട്ടി നമ്മുടെ വലുപ്പം പത്തു പേരെ കാണിക്കാനായി ചിഹ്നം വിളിച്ച് നാട്ടും കാട്ടും കുലുക്കി ഇരങ്ങി പുറപ്പെടാൽ, സിംഹവും കടുവയും ഒക്കെ നമ്മെ പുഷ്ടിച്ചിട്ട് അവരുടെ വഴിക്ക് പോയെന്നിരിക്കും. പക്ഷേ വല്യ വലുപ്പമൊന്നും ഇല്ലാതെ മാളത്തിൽ കഴിയുന്ന എത്രക്കിലും എലി തിരികെയും ഒരു പുശു തന്നെന്നിരിക്കും.

ചുരുക്കി പറഞ്ഞാൽ ഇളംഗോ അസ്ഥാനത്ത് പ്രകടിപ്പിക്കുമ്പോഴാണ് ക്ലാഷ് ആകുന്നത്. ഒരാളുടെ Qualification എന്ന് റിസൽട്ടലു മറിച്ച് അധികാരിയുടെ Attitude എന്ന് റിസൽട്ടാണ് ഇത്തരം ക്ലാഷുകൾ. വിദ്യാഭ്യാസ യോഗ്യതയുമായി ഇതിനു വലിയ ബന്ധമൊന്നുമില്ല. ഭവതികൾക്കിടയിൽ ക്ലാഷ് വരുമ്പോൾ പൊരുതാനുപയോഗിക്കുന്ന ഒരു ആയുധം മാത്രമാണ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിലെ അന്തരം. ചിലരത് വാളാക്കും, ചിലരത് പരിചയാക്കും. ചിലരുടെ വീടുകാർ ഈ അന്തരെത്തുകൂടിച്ച് പറഞ്ഞ് പറഞ്ഞ് വഷളാക്കാറുമുണ്ട്.

ഇവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസം ഇന്ന് തുല്യമാക്കിയാലും ക്ലാഷ് ഒഴിവാകുമായിരുന്നില്ല, കാരണം ഇവരുടെ ബന്ധം ഹൃദയങ്ങൾ തമിലായിരുന്നില്ല, മറിച്ച് ബുദ്ധിയുടെ കണക്കു കുടലുകളുടെ മലമായി സംബന്ധിച്ച് ഒരു ചടങ്ങ് മാത്രമായിരുന്നു. അത് ക്രമേണ അസംബന്ധത്തിലേക്ക് നീങ്ങു. പക്ഷേ പ്രായോഗിക ബുദ്ധിയുള്ളവർ ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ വാഴി വെടിഞ്ഞ് അവസരത്തിനൊത്തുയർന്ന് ക്ലാഷ് നൃട്ടലേസ് ചെയ്യും.

ഉയർന്ന വിദ്യാഭ്യാസ യോഗ്യതകൾ നേടിയ പെൺകുട്ടികളുടെ എണ്ണംരെത്തക്കാൾ വളരെ കുറവാണ് തുല്യ യോഗ്യതയുള്ള ആൺകുട്ടികളുടെ എണ്ണം എന്നത് നമ്മുടെ നാട്ടിലെ ഒരു വസ്തുതയാണ്. അതുപോലെ തന്നെ ശ്രാജുവേഷനിൽ താഴെ വിദ്യാഭ്യാസമുള്ള ആൺകുട്ടികളുടെ എണ്ണത്തിൽ ഒരംശം പോലുമില്ല അതെ വിദ്യാഭ്യാസമുള്ള പെൺകുട്ടികളുടെ എണ്ണം എന്നതും വാസ്തവം. ആൺകുട്ടികൾ പലരും ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസം വേണ്ടെന്നു വെച്ച് പെങ്ങുമാരെ പരിപ്പിക്കാൻ സഹായിച്ചു. ഇപ്പോൾ നാട്ടിൽ ഈ പെൺങ്ങൾക്കു പറിയ ചെക്കുമാരുമില്ല, ഈ ചെക്കുമാരുകു പറിയ പെൺങ്ങളുമില്ല.

ഈത് ഈ പല കുടുംബങ്ങളിലും വലിയ പ്രതിസന്ധിയാണ് സുഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഈ പ്രതിസന്ധി തരണം ചെയ്യണമെങ്കിൽ നമ്മുടെ മനോഭാവം മാറ്റിയേ മതിയാക്കു.

നമുക്ക് പറിയ പെൺനെന്നേ, ചെക്കുനെന്നേ സുഷ്ടിച്ചെടുത്ത് ഈ പിഞ്ഞേരുടെ വിവാഹം നടത്തിക്കാൻ നമുക്കാവില്ല. ഉള്ള പെൺും ചെക്കുനും തമ്മിൽ പൊരുത്തപ്പെടാൻ സഹായിക്കുന്ന മനോഭാവം വളർത്തി, അതിനുള്ള അന്തരീക്ഷം സുഷ്ടിക്കുക എന്നതു മാത്രമാണ് പോവാശി.

വിദ്യാഭ്യാസ യോഗ്യതയിലെ ഏറ്റവും അല്പ ഇളംഗോക്ലാഷിൽ കാരണം എന്ന് നാമേല്ലാം മന്ത്രിലാക്കേണ്ട സമയം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു.

വിവാഹാർത്ഥികളുടും ഒരു വാക്ക് - ബുദ്ധിയും മനസ്സും സുത്രക്കാരാണ് - ആവ സംശയിക്കും, കണക്ക് കുടുംബം, പരിഭ്രാംകൾ നടത്തും, തെളിവില്ലാതെ ബുദ്ധി ഉന്നും വിശ്വസിക്കില്ല. മനസ്സ് ഏതു കാര്യത്തിനും അർത്ഥവും അന്തരാർത്ഥവും, അനർത്ഥങ്ങളും കണ്ണുപിടിക്കും. മിക്കപ്പോഴും വ്യക്തി ബന്ധങ്ങൾ വഷളാക്കുന്നത് മറ്റൊളുടെ പ്രവർത്തികളെ സംശയപൂർവ്വം വിശകലനം ചെയ്യുന്നോള്ളോ?

അതിനാൽ നിങ്ങളുടെ പകാളിയെ തിരിത്തെടുക്കുന്നതിൽ അന്തിമ തീരുമാനം എടുക്കുന്നത് നിങ്ങളുടെ ഹൃദയംകൊണ്ട് ആയിരിക്കണം. ഹൃദയത്തിൽ ഏകപ്പെട്ട പകാളിയുമായി എന്തു ക്ലാഷ് ഉണ്ടായാലും അത് പരിഹരിക്കപ്പെടും. ബുദ്ധിക്ക് പോലും നിരക്കാത്ത ആഴമുള്ള വിശ്വാസം അതാണ് ഹൃദയത്തിൽ ശൈലി. അനിർവചനീയമായ ഒന്നുഭവമാണിത്.

So listen to the Heart and Go with the Heart.